

Czike László

A templomos lovagok története

Akkoriban az egész közel-keleti térség forrongott...

1099-ben az első keresztes háború lovagjai Gottfried de Bouillon vezetésével el-foglalták Jeruzsálem szent városát a muzulmánoktól és azonos néven keresztény királyságot teremtettek. A kilenc lovag kérelemmel fordult Le Bourg-i II. Balduin jeruzsálemi királyhoz, - azért, hogy egy katonai rendet alapíthassanak, valamint, hogy megszállhassanak a királyi palota keleti szárnyában. A palota szomszédos a Salamon király temploma helyén épült, nem sokkal korábban elfoglalt Al-Aksza mecsettel. Balduin király beleegyezett, sőt, kisebb illetményt is fizetett nekik.

A lovagokat Hugh de Payens és Andre de Montbard (a későbbi ciszterci Szent Bernát, clairvauxi Bernát nagybátyja) vezette. Montbard is Champagne grófjának hűbérese volt. Az eredeti lovagok közül legalább kettő, Rosal és Gondemare, ciszterci szerzetes volt már a jeruzsálemi utat megelőzően. Valójában a társaság összes tagját szorosabb családi és politikai szálak kötötték a ciszterci szerzetes-rendhez és a flamand királyi családhoz. Később Champagne gróf is csatlakozott a templomosokhoz, és ily módon saját hűbéresének alattvalójává vált. E furcsaság egyik magyarázata - egyben alapvető vonása is a rendnek -, hogy a templomosok hűségesküjüket nem a királynak, vagy nagymesterüknek tették, hanem vallási jó-tevőjüknek, Bernát clairvauxi apátnak, aki még magas rangra emelkedése után is támogatta a csoportot.

Fennállásának első kilenc évében a rend nem toborzott új tagokat. Furcsa dolog ez egy olyan kis csoport esetében, amelyik a Jeruzsálembe vezető utak védelmét vállalta fel. Rajtuk kívül a zarándokok védelmére már előzőleg vállalkozott egy másik rend is, mégpedig a Jeruzsálemi Szent János Ispotályos Lovagrend, akik 'ispotályosok' néven kerültek be a köztudatba. Az utak őrzését a templomosok az ispotályosokra hagyták. Szívesebben maradtak a szálláshelyükön és kincsek után kutattak az első állandó héber templom romjai alatt.

Salamon első templomát édesapja, a bibliai Dávid király tervezte, majd Salamon király építtette fel, mintegy 3000 évvel ezelőtt a Mórija-hegyen, Jeruzsálemben. A Salamon temploma a babiloni hódításkor, nagyjából Kr.e. 586-ban elpusztult. Zorobábel király építtette újjá, miután a zsidók visszatértek a fogságból. Az új tervek Ezékiel próféta látomása alapján készültek (aki az Ótestamentumban már a repülő szerkezetekhez fűződő élményeiről is írt).

Jézus idejében nagymértékben átalakították Zorobábel templomát, amely azután Nagy Heródes templomaként szolgált. Alig 4 évvel elkészülte után, Kr.u. 70-ben a templom újból elpusztult, a rómaiak elleni felkelés idején. (A zsidó templomok maradványai a Sziklatemplom-mecseten belül találhatóak, ami Mekka és Medina után az iszlám legszentebb sírhelye.) A templomosok kétségkívül alapos kutató-munkát végeztek. Még 1894-ben a Charles Wilson hadnagy vezette angol királyi mérnökök egy csoportja templomosokra utaló nyomokra bukkant a Mórija-hegy gyomrában található üregek térképezése közben. Találtak boltozatos folyosókat záróköves boltívekkel, ami jellegzetes templomos építési megoldás. Több tárgyi leletet is találtak: egy sarkantyút, egy kard és egy lándzsa darabjait, és egy kis templomos keresztet. Ezek Skóciában mindmáig láthatók. Beszámolók szerint a templomosok ásatásaik közben olyan titkos ismereteket tartalmazó tekercecsekhez jutottak, melyek vélhetőleg Jézus életével, az esszénusokhoz és gnosztikusokhoz fűződő kapcsolataival foglalkoznak. Állítólag a legendás mózesi kőtáblák és más szent ereklyék is hozzájuk kerültek - talán még a frigyláda és Longinus lándzsája is. Ezeket használhatták arra is, hogy a római egyházzal szemben mint egy másik hiteles vallási szervezetet állítsák be önmagukat. E beszámolókat megerősíti egy rézbe vésett dokumentum, amit az 1947-ben, a Holt-tenger északnyugati partján, Kumránnál talált holttengeri papirusztekercecsek között fedeztek fel. Ez a 'réz-tekerecs', amit az 1950-es évek közepén fordítottak le a Manchesteri Egyetemen, nem csupán temérdek aranyról és kincset érő iratokról tesz említést, hanem azt is leírja, hogy hová rejtették ezeket: a Salamon temploma alatti templomos ásatások helyére. A templomosok az aranyon kívül rengeteg régi héber és szír nyelvű kéz-iratos könyvet is találtak, melyek közül több az evangéliumok előtti időkből való, így első kézből származó beszámolókat nyújtanak, - mindenféle egyházhatósági szerkesztgetés nélkül. Elterjedt nézet volt, hogy a lovagok olyan tudás birtokában voltak, ami elhomályosította az ortodox kereszténységét, mivelhogy e tudás révén biztosak lehettek abban, hogy **az egyház mind a szeplőtelen fogantatást, mind a feltámadást félremagyarázta**. Újonnan szerzett vagyonuk, és ha elveszettnek hitt dokumentumok birtokában voltak - magyarázatot adhat arra, hogy a megszeppent egyházi vezetők hirtelen elfogadták a templomosokat. Egyes szabadkőműves írók szerint **a**

*templomosok nyilvánvalóan birtokában voltak a lehető legtisztább, a szinoptikus evangéliumoknál fontosabb ‘keresztény’ dokumentumoknak. A vezetőik e tudás birtokában komolyan meg is félemlíthették a római főpapokat, és ennek köszönhetően jelentősen megnőhetett a tagok száma és hatalmuk. A rend hirtelen meggazdagodott. A templomos vezetők ekkor utazgatni kezdtek, tagokat toboroztak, - és mind az egyház, mind az európai királyi családok egyre inkább elfogadták őket. 1128. január 31-ikén Payens nagymester és Montbard a Párizstól mintegy 110 kilométerre délkeletre fekvő Troyes-ba utazott, hogy külön e célból összehívott zsinat előtt kérje a templomos rend hivatalos egyházi elismerését. A troyesi zsinat katolikus érsekekből, püspökökből és apátokból állt, **s köztük volt Szent Bernát, Montbard unokaöccse, aki addigra már a jelentős ciszterci rend feje lett.***

Balduin király jóváhagyásával a troyesi zsinat már hivatalos katonai és vallásos renddé nyilvánította a templomosokat. Ezek után II. Honorius pápa jóváhagyta a templomosok ‘Szabályzatát’, amely immár hivatalosan is szentesítette a rendnek járó juttatásokat. **A ‘Szabályzatot’ Szent Bernát készítette el, a ciszterci rend felépítésének mintájára.** A szervezeti rend a szabadkőművesség előfutára volt.

Minden helyi szervezet neve ‘templom’ volt (a fedőnevek szabadkőműves szó-tárában: ‘templomot építeni’ - ma is annyit tesz, mint: ‘új helyi szervezetet, új páholyt felállítani), **uralkodó főparancsnoka a rend nagymesterének tartozott beszámolni, és neki is fogadott engedelmisséget.** Négyféle rang létezett: lovag, őrmester, káplán, szolga. A merev, piramis-szerkezetű parancsuralmi rendben a templomosok többsége olyan egyszerű keresztény katona volt, mint amilyennek látszott, azonban a legbelső kör másként festett. Payensnek és Montbardnak még semmije sem volt, mikor nyugatnak indultak, de pápai döntéssel, pénzzel, értékes tárgyakkal és földvagyonnal tértek haza. Nem kevesebb, mint 300 nemesember követte Payenst, mint jelentős rend nagymesterét. A troyesi zsinat után egy éven belül földtulajdonhoz jutottak Franciaországban, Angliában, Skóciában, Spanyolországban, majd Portugáliában is. Egy évtizeden belül birtokaik voltak Itáliában, Ausztriában, Németországban, Magyarországon, - sőt, Konstantinápolyban is. 1131-ben Aragónia királya birtokainak egyharmadát rájuk hagyta. A XII. század közepére a ‘Templom’ a leggazdagabb és legbefolyásosabb intézménnyé nőtte ki magát - az egész keresztény birodalmon belül, a pápaság kivételével...

Ámde még 200 év sem telt el a ‘sikertörténetből’, - eljött a Rend tragikus vége...

Röviden: 1307. október 13-ikán, pénteken a francia országbírók kemény csapást mértek a 15000 templomos lovagra, ***akik egy ‘szent’ rend hitharcosaiként tértek nyugovóra csütörtökön, és eretnekséggel megvádolt földönfutókként ébredtek pénteken...***

William Imbert (más néven William de Paris), Franciaország főinkvizítora, Szép Fülöp (király) személyes gyóntatója volt. Azt tartották róla, hogy ‘igen járatos az inkvizíció művészetében és praktikáiban’. Őt bízta meg a király azzal, hogy minél rövidebb idő alatt ‘megfelelő’ vallomást csikarjon ki Jacques de Molay-ból, a templomos lovagrend nagymesteréből.

Egy John of Foligny nevű templomos gyorsan beismerte inkvizítori rábeszélő-képessége hatására, hogy a párizsi rendház kápolnájában titkos templomos szer-tartásokat tartottak. A belső templomban egy faszekrény állt, melyben négy tárgy volt elzárva: egy koponya, két combesont és egy fehér halotti lepel, csakúgy, mint a mai szabadkőműves templomokban. Éppúgy, mint a jeruzsálemi egyház tagjai, majd a szabadkőművesek, - a templomosok is egy vászonleplet használtak, hogy a soraikba lépő novíciust beavassák. A lepelbe tekert férfi alászállt a rituális, jel-képes halál állapotába, és mint a közösség teljes jogú tagja támadt fel ismét. A templomosok ellen felhozott tíz vádpont közül az inkvizítorok azt találták a leg-súlyosabbnak, hogy: ***„minden novíciusnak le kellett köpnie Krisztus keresztjét, majd rá kellett lépnie arra.”*** Amikor rájöttek, hogy az egykor keresztényi rend nagymestere beavatása alkalmából leköpte Krisztus keresztjét, haragjuk felizzott.

Imbert úgy gondolta, hogy a legkeményebben kell megtorolni az árulást, amelyet Krisztus és az egyház ellen követtek el. A pápai rendelet felhatalmazta őt, hogy tortúra alá vessen minden eretneket, aki a keze közé kerül, és ez alól a szentatya irata csak néhány kivételt tartalmazott. Ám a templomosok éppen e kivételezettek közé tartoztak. Jacques de Molay és követői csakis a pápának tartoztak szám-adással; Imbert tudta, hogy a pápa közvetlenül erre irányuló parancsa nélkül kín-vallatást nem alkalmazhat, legfeljebb kérdéseket tehet fel a nagymesternek. Ám Fülöp felvilágosította a főinkvizítort, hogy neki mint francia királynak jogában áll engedélyezni templomos vezetők tortúráját azon pápai irányelv alapján, mely fel-szólít minden keresztény uralkodót, hogy adjon meg minden lehetséges segítséget az inkvizíció szent hivatalának. Imbert örülhetett, mert felhatalmazást kapott a királytól, hogy bármely neki tetsző módszerrel vallassa Jacques de Molayt.

Mivel Imbert megtudta, hogy a templomosok gyakorolták az ‘élve kihantolás’ szertartását, amely bemocskolta Jézus valódi feltámadásának tanát; - a felbőszült főinkvizítor úgy döntött, hogy Molayvel megismerteti azt a szenvedést, amelyet a Megváltónak kellett kiállnia kínzatásai során. Molayt kikötötték a két csuklójánál fogva, s Imbert parancsára egy többágú korbáccsal kezdték ütlegelni, melynek a szálvégeire csontdarabkákat erősítettek. Éles tárgyakból készült koronát húztak nagy erővel Molay fejére, ami belevágott a nagymester fejbőrébe és a homlokába. Az inkvizítorok gyakran szögezték az áldozataikat póznákhoz, ajtófélfákhoz vagy más fatákolmányokhoz. Valószínűleg ezt tették Molayvel is. Egy ajtóra szögezték az áldozatukat, ami jelentősen megnövelte a hatalmukat felette. Ha kinyitották az ajtót, meglengették, majd becsapták, - iszonyú sokk hullámokat idézhetek elő az örület határán vergődő áldozatnál. Aztán elérkezett a pillanat, mikor Imbert meg-mutathatta, hogy a lepel csúfondáros használata nem kerülte el a szent inkvizíció figyelmét. Leemelték a nagymester meggyötört testét a szögekről, arccal fölfelé a lepelre helyezték, és a vászon kimaradó részével letakarták gözőlgő alakját. A lepel megkeményedett a rászáradt vértől és (tejsavban gazdag) izzadságtól...

A még használhatónak ítélt vászondarabot később inkább kimosták, mintsem ki-dobták volna. A tiszta leplet összehajtogatták és - nem is sejtve jelentőségét! - hazavitték... A mai templomosok és szabadkőművesek (lásd pl.: Knight és Lomas ‘A második Messiás’, vagy Zelnik József ‘TESTAMEN, Leonardo evangéliuma’ című könyvében!) szilárd meggyőződése, hogy a híres torinói lepel valójában *a második ‘Messiás’*, Jacques de Molay templomos nagymester inkvizíció által megkínzott testének lenyomata, és nem pedig Jézus Krisztus feltámadott és meg-dicsőült testének kvázi ‘fénymásolata’ az átlényegülés pillanatában, - amint azt a katolikusok többsége ma is hiszi...

De most nézzük, hogy mit is vallott be a templomos nagymester megkínzóinak! A vallomásában elismeri, hogy ő maga megtagadta Krisztust, - de tagadja, hogy engedélyezte volna bűnök elkövetését a rend tagjainak. Ez a nyilatkozat elég furcsa egy pap szájából, pláne, ha egy hatalmas keresztény lovagrend vezetője is egy személyben. Az ember azt várná egy erős akaratú paptól, hogy a tortúra alatt könnyedén beismeri a homoszexualitás vádját, még ha nem is fedi a valóságot, - ám inkább belehalna a kínba, minthogy bevallja, megtagadta Krisztust. De rögtön érthető e vallomás, ha olyasvalakitől származik, aki Jézust messiásként tisztelte ugyan, mégsem azonosította Istennel. A templomos nagymester egy mindenható Istenben hitt, aki megalkotta az eget és a földet, ám nem hitt a keresztre feszítés szentségében. A tortúra hatására a

nagymester beismerte a vádak felét, amelyek később a halálát okozták, ám úgy tűnik, hogy igazat mondott a kínzások alatt. A templomosok nem voltak homoszexuálisok, így ezt tagadta, - viszont elismerte, hogy nem hisz Jézusban és senki másban, akiről azt állítanák, hogy Isten, mivel Isten csak 'egy' van. (Vagyis Molay a Szentháromság létét tagadta.) És igen, - ebből kifolyólag elutasítja a keresztet is, mint szakrális szimbólumot. A pápa vád-emelési határozatot hozott a lovagok ellen, amely tartalmazta, hogy a templomos rendbe történő felvételükkor megkövetelik a novíciusoktól, hogy tagadják meg a szeplőtelen fogantatást és Krisztus isteni mivoltát. Tanítják, hogy Krisztus próféta volt, akit a saját vétkeiért feszítettek keresztre, és nem a világ bűneit váltotta meg halálával. Azzal is vádolta őket a határozat, hogy leköpték a keresztet, majd meg-taposták azt, és ezt a foglalatosságukat kiváltképp nagypénteken üzték. (A mai modern szabadkőművesek - legalábbis 'világnézeti' szempontból - az egykori templomosok szellemi örököseinek tekinthetők. Érdekes egyezés, hogy a páholy-foglalkozásaikat, gyűléseiket és szertartásaikat általában pénteken tartják...)

Kelemen pápa 1313. március 22-ikén eltörölte (feloszlatta) a templomos lovag-rendet; - pápai hatalmával élve, anélkül, hogy nyilatkozott volna ártatlanságuk vagy bűnösségük kérdésében. Azután 1314. március 18-ikán a pápai bizottság, Fülöp király jelenlétében nyilvános ítéletet hirdetett. A nagymestert, Jacques de Molayt három templomostársával együtt életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték. Ámde ragaszkodott hozzá, hogy beszélhessen az egybegyűlt tömeghez, és rendje ártatlanságát hangsúlyozta, illetve azt, hogy csak a tortúra őrjítő kínjai hatására vallotta ennek ellenkezőjét. Mint Jahve utolsó főpapja, Molay azt állította, hogy a rendje ártatlan, s ez az ő szempontjából igaz is volt. Node nem felelt a fő vádra..! Nem mondhatta, hogy „a rend nem tagadta meg Krisztust”. - „*Az életemet csak olyan galádság árán őrizhetném meg, melyre képtelen vagyok. Inkább lemondok róla minden sajnálat nélkül.*” - jelentette ki. A beszédében egyszer sem említette Jézus Krisztust. A tömeg előtt, a Notre-Dame-nál tisztázta lovagjait. Bűntelenek voltak, az 'igazság bajnokai'. Csakhogy ennek az 'igazságnak' nem volt a része Jézus, Isten Fia. Ekkor a pápai bizottsági tagok félbeszakították az eljárást, és jelentették Fülöpnek, hogy a helyzet odakint szörnyű fordulatot vett...

A király villámgyorsan reagált. Pápai hozzájárulás nélkül azonnali máglyahalálra ítélte a 'túl őszinte' templomosokat. Jacques de Molay és Geoffrey de Charney lassan égtek el a forró, füst nélküli tűzben. Amint az alsó végtagjain a hús már megfeketedett, s lassan átsült, Molay megátkozta V. Kelement és Szép Fülöpöt. Azt jósolta nekik, hogy egy éven belül mindketten

Isten ítélőszéke előtt felelnek majd. Geoffroi de Paris verses krónikájában megemlíti, hogy Molay észrevette a máglyán, hogy a két keze nincsen megkötve, s így az utolsó pillanatokot imával töltötte. Ezek voltak utolsó szavai a vádlóihoz: *„A rossz hamar utoléri azokat, akik gonoszul ítélték el bennünket. Isten megbosszulja a halálunkat!”*. Fel-jegyezték, hogy amikor már lángolt Molay teste, Charney a következőt mondta: *„Követnem kell a mesteremet útján. Mint mártírt öltétek meg őt. Ezt tettétek, bár nem érzitek jelentőségét. Isten akarata ez, és én is az ő parancsára halok meg.”*. Ezek a szavak gyorsan híressé váltak egész Franciaországban...

Molay átka hamar beteljesedett. V. Kelemen pápa és Szép Fülöp király még egy éven belül követték őt a halálba...

Itt az ideje, hogy kicsit utána nézzünk: mit takar a hírhedt *Prieuré de Sion* vagy angolosan *Priory of Sion*; - a rejtélyes Sioni Rendház, a Sion Perjeljei vagyis előljárói, amely talán *a Cion Bölcsseivel* azonos... Egy újabb keletű elmélet a templomosokat és a szabadkőműveseket egy sokkalta rejtőzködőbb szervezeten keresztül köti össze. Baigent, Leigh és Lincoln sokat vitatott bestsellere, ‘A Szent Vér és a Szent Grál’ az alábbiakat írja: *„Volt a templomos lovagok mögött egy titkos rend, amely a templomosokat katonai és adminisztratív szervükké tette. Ez a rend, amely változatos neveken működött, leginkább Prieuré de Sion-ként (‘Sioni Priorátus’) ismert. A nagymesterek sorozata irányította, akiknek nevét megtalálhatjuk a nyugati történelem és a kultúra legkiválóbbjai között. Bár a templomosokat szétszúrták és feloszlatták 1307 és 1314 között, - a Prieuré de Sionnak nem esett bántódása.”*

Michael Howard ‘Az okkult összeesküvés, - a misztikusok, a templomosok és a szabadkőművesek, az okkult társaságok titkos története’ című munkája sokkal értelmesebb, mint az e tárgykörben írottak többsége. Azon kevés alkalmakkor, amikor megemlíti a Prieuré de Siont, körültekintően az alábbiakhoz hasonlóan fogalmaz: *„A Priorátus alapítása állítólag a gnosztikus adeptusig (az idegen szavak szótára szerint „valamely vallás, tan titkaiba beavatott személy vagy tudós híve, tanítványa”), Ormusig vezethető vissza, aki Kr. u. az első században élt”; „azt kell hinnünk, hogy a Sioni Priorátus elősegítette annak az eretnekségnek az elterjedését, hogy Jézus túlélte a keresztre feszítést.”*

Lionel Fanthorpe azon kevés sci-fi írók közé tartozik, akik a tagjai valamelyik szent rendnek. Ő még óvatosabb a Prieuré de Sionnal kapcsolatban: **„Lehet, hogy Sioni Priorátus a világ legrégebbi, leghatalmasabb és legjelentékenyebb titkos társaságainak egyike, de lehet, hogy a templomos lovagok egy belső csoportjának legutolsó, töredékes nyoma; - vagy lehet egy tökéletesen ártatlan, tiszteletre méltó és prózai baráti társaság, és lehet, hogy egyáltalán nem is léteznek.”** Talán érdemes megjegyezni, hogy a templomosokról szóló komolyabb történelmi munkák közül egy sem említi meg a Prieuré de Siont, még futólag sem.

Vezető szabadkőműves szakértőként John Hamill az alábbiakat fűzi mindehhez: **„Tudomásom szerint a Prieuré de Sionra sehol nem utaltak ‘A Szent Vér és a Szent Grál’ (idézett mű) megjelenése előtt. Bizonyosan mondhatom, hogy a szabadkőműves szakirodalomban nincs rájuk utalás.”** Pusztán az, hogy tudjuk, vagy legalábbis erősen gyanítjuk, hogy az ‘ösi’ templomos lovagrendek, rítusok többségét egy végből szabták a XVIII. században, még természetesen nem jelent egyet azzal, hogy nem lehetett egy nagyon titkos társaság, amely a templomosok óta (vagy éppen Krisztus óta!) teljesen szem elől rejtve létezik. De talán még gyanakvóbbaknak kell lennünk, hiszen a Sioni Rend nagymestereinek listái olyan nagyságokat tartalmaznak, mint: Leonardo da Vinci, Isaac Newton, Victor Hugo, Jean Cocteau vagy Claude Debussy.”

Ezek után lássunk újabb mértékadó idézetet, Drábik János ‘Uzsoracivilizáció’ című munkájából: „Az utóbbi időkben egyre fontosabb szerephez jut a Prieuré de Sion, mely az európai történelmi arisztokráciát és a (királyi) dinasztiákat tömöríti, hitük szerint Jézustól származtatott vérségi kapcsolattal és küldetéstudattal, vala-mint hatalmi igényekkel (vö.: Meroving-dinasztia). Egyre több kutató foglalkozik részletesen a ‘Black Nobility’ vagyis a ‘Fekete Nemesség’ történelmi, illetve a ‘HÁLÓZAT’ irányításában játszott meghatározó szerepével. A fekete nemesség Európa leggazdagabb és leghatalmasabb ősi, nemesi családjaiból áll, akiknek az elődei - többek között - olyan itáliai városállamok abszolút uralkodói voltak, mint Velence és Génua. *Közéjük tartoznak a Grosvenorok, a Braganzák, a Savoyaiak, a Thurn-Taxis-ház, a Thyssen-Bornemissza-ház, a Bernadotték, a Hannoveriek, a Hohenzollernek, az Orániaiak, a Grimaldik, a Wittelsbachok, az Agnellik, a Colonnák, a Pallaviciniak, és talán a legfontosabbak, a **Guelphsek**, akiknek pl. egyenes ági leszármazottja II. Erzsébet, jelenlegi brit uralkodó.” (Talán kevesen tudják, hogy az Angol Nagypáholy vezető nagymestere ma Károly, walesi nagy-herceg, **Charles Windsor, II. Erzsébet királynő fia.**) „A ‘Fekete Nemesség’ ki-*

emelkedő szerepét is jelzi, hogy ő alapította ‘A Háromszázak Bizottságát’, amely egyike a HÁLÓZAT három legfontosabb központi intézményének, és amely több titkos társaságot s más tekintélyes szervezetet (pl. a Római Klubot) irányít ma is.”

A már említett ‘Titkos társaságok’ könyv így ír (talán a HÁLÓZAT-ról?) „Egy összeesküvés-elmélet” cím alatt: „A ‘60-as években a brit miniszterelnök, Harold Wilson sok ellenfelével szembe tudott szállni, ám a ‘zürichi gnómokkal’ szemben védtelen volt. Ezzel a kifejezéssel illette mindazokat a nemzetközi bankárokat és pénzembereket, akik a dolgokat valójában működtették. Megfoghatatlan figurák voltak, gyakran egyáltalán nem lehetett beazonosítani őket. A név szerint ismert alakok mögött rejtett mások lapultak meg - a maroknyi ember Svájc-ból, Német-ország-ból, Franciaország-ból és Olaszország-ból úgy irányította a szálakat, hogy Európa úgy táncolt, ahogyan ők füttyültek... Az összeesküvés-elmélet hívei azt sejtetik, hogy Harold Wilson zürichi gnómjai tulajdonképpen az Illuminátusok huszadik századi megfelelői voltak. Hatalommal rendelkeztek, ellenőrzésük alatt tartották a pénzt s a bankokat, a pénzügyi intézményeket, az üzleti életet, az ipart - és végül az ezektől elválaszthatatlan politikát. Egyesek egy lépéssel még tovább viszik ezt az elméletet...”

Az ‘eredeti Illuminátusok’ valódi szándéka az Európai Egyesült Államok volt. Történelmileg elkerülhetetlen, hogy a Közös Piac, azután az Európai Gazdasági Közösség (EGK) az Európai Únió (EU) felé haladjon, vagyis egy teljes politikai szövetség felé, - bármit is szeretnének az emberek egyébként... Ki szorgalmazta Nagy-Britannia EU-ba lépését (amiért az EFTA összeomlott, és Nagy-Britannia hatalmat és presztízst veszített a Brit Nemzetközösségen belül)?! És mostanában ki szorgalmazza az egységes pénznemet, az eurót? Természetesen a bankárok, a pénzemberek. Harold Wilson zürichi gnómjai... Esetleg az Illuminátusok utódai. Talán ők a P2. Talán ők a Prieuré de Sion. Vagy talán egy másik, még ezeknél is megfoghatatlanabb csoport. Bárhogyan is van, de ők azok - nem pedig választott kormányunk -, akiknél a valódi hatalom van. Még ha oly’ titkos bölcsességgel felruháztak is ezek az emberek, azt mégis kevesen hihetik, hogy egy ilyen ‘jó szándékú diktatúra’, amely a színpalak mögül irányít, üdvös dolog lehet.”...

De egy kissé előreszaladtunk! _

A templomosok utódszervezetei

Az ispotályosok 1070-ben, az első keresztes hadjárat előtt kezdték működésüket, amikor olasz kereskedők egy csoportja kórházat alapított Jeruzsálemben, Szent

Jánosnak szentelve. Miután 1099-ben a keresztes lovagok elfoglalták a várost, az ispotályosok renddé alakultak és nagymestert választottak. Eredetileg még nem voltak katonai rend, ám a Szent János Lovagjainak Rendje egyre inkább katonai jelleget öltött, amint a templomosok befolyása növekedett...

A Szentföld vesztével az ispotályosok (és a templomosok is) Ciprus szigetére szorultak vissza. A templomosok szétverése (1307-1314.) után a vagyonuk nagy-részt az ispotályosokhoz került, ami még tovább erősítette az amúgy is befolyásos rendet. Az ispotályosok ezután Rodosz szigetére kényszerültek költözni. Amikor a törökök 1522-ben, három ostrom után átvették az uralmat a sziget fölött, a rend Málta szigetére költözött, ahol felvették a Máltai Szuverén és Katonai Rend, egy-szerűbben a Máltai Lovagrend nevet. Ma a máltai lovagok központja Rómában található, és a pápa közvetlen fennhatósága alá tartozik. A lovagrendet több mint negyven ország független nemzetnek ismeri el. ***A rend 'Jeruzsálemi Szent János Lovagjai' nevű, különálló brit szervezete egy Londonban székelő protestáns (!) rend, amelynek a feje a mindenkori angol uralkodó.*** David Icke szerint: „A katolikus és a protestáns tagozat a legfelsőbb szinten egy és ugyanaz a szervezet. Mind a három rend (értsd: *a johannita, az ispotályos és a máltai*) ugyanolyan tevékenységet folytatott - beleértve a banktevékenységet is -, és ugyanazokat a könyörtelen és gátlástalan módszereket alkalmazta, hogy elérje céljait.”

A XX. századi jeles amerikai személyiségek közül olyanok álltak vagy állnak kapcsolatban a Máltai Lovagrenddel, mint a CIA két néhai igazgatója, a Chrysler elnök-vezérigazgatója, az USA vatikáni nagykövete és egykori külügyminisztere (Haig). Az Actio Catholica vezetőjét, dr. Luigi Geddát a Máltai Lovagrend még ki is tüntette munkájának elismeréséül, amelyet a Vatikán, a CIA és az Európai Mozgalom (Joseph Retinger, a Bilderberg-csoport atyja szervezete) közti együtt-működésben végzett. ***„Ma a Máltai Lovagrendet a Vatikán és a CIA közti egyik legfontosabb hírvivő csatornának tekintik.”*** - írta Baigent, Leigh és Lincoln.

Manapság nem kevesebb, mint öt szervezet létezik, amely valamilyen formában a templomosok közvetlen örökösének vallja magát. Az ispotályosok, a Máltai Lovagrend, a Szent János Lovagjai, a szabadkőművesek, a rózsakeresztesek, és talán még néhány szervezet, mind, az ezoterikus tudásukat a Salamon temploma alól megszerző templomosokhoz vezetik vissza saját történetüket. Ahogy ezek a csoportok egyre inkább egymásba fonódtak, - lényegében a tagságuk is egybe-mosódott. És a templomos vagyon skóciai elhelyezése valami egészen szokatlan dologgal párosult, amit a történészek szinte teljesen figyelmen kívül hagytak...

Skóciában a XIV. és a XVI. század közötti időszakban - több mint kétszáz évig - a templomosok minden jel szerint egyetlen szervezetet alkottak az ispotályosok rendjével. Ekkoriban számos utalás található egy egyesült rendre, amely *a ‘Szent János Lovagjai és a Templom Rendje’* nevet viseli...

A máltai lovagok épp a Vatikánnal kötött szövetségnek köszönhetően vészelték át a középkori üldöztetéseket, sőt néhol részt is vettek az Egyház ellenségeinek üldözésében. *Hasonlóképpen Európa számos királyi családja, akik maguk is a Merovingok és más dinasztiák trónját bitorolták, együtt a Vatikánnal, közösen munkálkodtak a status quo fenntartásán. E királyi családokat néha a ‘Fekete Nemesség’ névvel illetik.*”

A leírt ‘templomos lovagi’ közjáték - mint betét - nem csupán vallási-történelmi ismertetés céljait szolgálta; sokkal inkább azt, hogy kicsivel jobban megérthessük mai politikai viszonyainkat. Nincs három éve, hogy a „**TESTAMEN, Leonardo evangéliuma**” című exkluzív kiadású könyv szerzője, Zelnik József, *a Magyar Kulturális Szövetség elnöke*, a római pápa által 1313. március 22-én hivatalosan megszüntetett *Templomos Lovagrend* hazai nagymestere (!) hosszabb interjút adott a Magyar Nemzet hasábjain. Ebben említést tett arról is, hogy „**meg kellene vizsgálni a Máltai Lovagrend valódi szerepét a magyarországi rendszer-váltásban.**” Zelnik József könyvéből még megtudhatjuk, hogy Leonardo da Vinci (Sandro Botticelli után) *annak a titkos társaságnak, a Prieuré de Sionnak volt a 12. nagymestere*, amelyik elárulta ‘az igazi templomosokat’ (Jacques de Molayt), és így árulásával hozzájárult a templomos lovagrend felszámolásához (hivatkozott mű: 48. oldal). Annak a rendnek a felszámolásához, melyet a pápa még 1313-ban ‘jogutód nélkül’ megszüntetett, de amely Zelnik József szerint mégis - *hogy, hogy nem?* - ‘újjáalakult’ 1979-ben, és ezt a tényt maga II. János Pál, a római pápa is megerősítette, amint Zelnik az ‘Új Ember’ katolikus hetilapnak (amelynek egyik szerkesztője is!) nyilatkozta 2001. január 21-én. Elmondása szerint az ‘újjáalakult templomos lovagrend’ a pápa által elismert ‘egyetlen hiteles’, amelynek a lovag-keresztjét éppen megkapta. Azt a lovagkeresztet, amelyet Európában őrajta kívül még mindössze *csak tizenegyen* mondhatnak a magukénak...

Mindez rendkívül furcsa és ellentmondásos!

A leginkább azért, mert a Vatikán (a római pápa), a Hittani Kongregáció ma is mindössze *csak két lovagrendet: a Máltai Lovagrendet és a Szent Sír Őrzőinek Lovagrendjét* ismeri el jogfolytonosan legitimnek... A többi tehát - hamisítvány!

Idézetek következnek (kiemelések tőlem: Cz. L.) **László András: „A LOVAGI ÚT”** című előadásából, mely tézisei 1998. augusztus 1-én a szabolcsi Szűz Mária monostorban hangzottak el. **„Mindig voltak úgymond titkos lovagrendek. Hogy ‘titkos’, azt jelentette: annyit tudtak róluk, hogy vannak, - ennél többet szinte semmit. A Grálnak (ti. ‘a Szent Grál’ keresőinek, a ‘Grál Lovagjai’-nak) későbbi változata a rózsakeresztesség volt. Az alkímiai hermetika legfőbb hordozója az igazi rózsakeresztesség, - a legerőteljesebben lovagi, ugyanakkor gnosztikus és egyszersmind mágikus út volt, egyszerre. A legszorosabb értelemben harcias lovagrendek virágkora a XI-XIV. század volt. Ezek a kereszties hadjáratokkal függtek össze, amelyeknek az volt a lényege, hogy a kereszténység foglalja el - vissza - a Szentföldet, Jeruzsálemet, a körülötte fekvő földeket, és a Szentsírt mindenekelőtt. (Mellesleg a porosz Johannita Lovagrendnek volt tiszteletbeli commendatora a két világháború között: Vitéz Nagybányai Horthy Miklós is.) A magyar közélet ‘háttérvonulatában’ a porosz Johannita Lovagrendnek és a Máltai Lovagrendnek is szerepe volt, utóbbinak elsősorban a Rend úgynevezett világi Szövetségén keresztül, amelynek József főherceg, királyi herceg, tábor-nagy volt az elnöke. Ma a máltai és porosz Johannita Lovagrend mellett még egy Johannita Lovagrend van, amely ökumenikus természetű, tehát keresztény alapokon áll; - de mindegy a számukra, hogy katolikus, protestáns, vagy keleti ortodox s általában nem elismert más lovagrendek által. A Templárius Lovagrendet 1314-ben IV. (Szép) Fülöp megsemmisítette: lefejezte, a vezetőit pedig megölette. (A Templárius Lovagrendet is újraélesztették, ezek az újraélesztési kísérletek azonban nem teljesen komolyak. Ahogy nem teljesen komoly az egy-kori magyarországi meglétére alapozva újjáélesztett Szent György Lovagrend; - bármennyire szimpatikus is lenne a Szent György-eszme, ennek komolysága is vitatható.) Általában azt mondják, hogy a templomosok vagyonaát akarták megszerezni IV. (Szép) Fülöp, a pápa és Nogaret kancellár, de - noha azt is meg akarták szerezni - egyáltalán nem ez volt a fő és meghatározó cél. Volt a Templárius Lovagrendben egy a kereszténység általános vonulatait meghaladó és felülmúló spirituális erőbeli jelenlét. Valamilyen beavatási, megvalósítási többletre törekedtek: ennek jegyében egy olyan spirituális alakot állítottak a középpontba, melyet Baphometous-nak (‘Baphomet’, a levágott fej, a fejnélküli ember-alak kultusza) neveztek, s ez valószínűleg egy beavatási istenség neve. A Rend erősen elmozdult a gnosztikus és mágikus orientációk irányába, és valószínűleg volt egy olyan célja, amely cél a pápa, a császár és a lovagrend nagymesterének vagy egy nagymester feletti főnek (csak nem az Antikrisztusnak?!) egy személyben való egyesítése volt: a császár (csak nem a kibővített Európai Unió közeljövőbeli ‘német-római’ császára?!) legyen egyszerre pápa s a legfőbb személyisége a lovagrendnek, és ez a valaki a Ghibellin-dinasztiából.**

kerüljön ki. (A Ghibellin-dinasztia tulajdonképpen a Hohenstaufen-dinasztia volt, akik azt állították, hogy *a császár magasabb rangú a pápánál*, hiszen ‘Vicarius Christi’, vagyis Krisztus helytartója, míg a pápa ‘csak’ ‘Vicarius Petri’, azaz Péter hely-tartója... Velük szemben álltak a Guelfek - a mai ‘Guelphs’-ek; mely dinasztíából származik például II. Erzsébet, mai brit uralkodó is! -, akik *a pápa császár feletti korlátlan fensőbbségét* ismerték el, mondván, hogy bármikor maga a pápa lehetne a császár, de ha nem, akkor is felette áll. Tarthatott ez a ‘tarthatatlan hitálláspont’ gondolom egészen addig, amíg VIII. Henrik, angol uralkodó - hogy érvénytelenné nyilváníthassa szabályos házasságát - önkényesen ‘ki nem vonta’ Angliát a római pápa fennhatósága alól, megtéve önmagát *az anglikán egyház fejének is...* Mert e lépésével ugyan most sem ‘a vén kontinens német-római császárárt’, de a minden-kori angol uralkodót, a királyt rangsorban feltétlenül *a római pápa fölé* rendelte.

Lásd még Heribert Illig: ‘A kitalált középkor’ című könyvének az 557. oldalán - *Welfek és Staufok* cím alatt.) ***A lovagi tendenciák, mindenekelőtt a Templárius Lovagrend legszorosabban kötődött a Hohenstaufen-Ghibellin törekvésekhez, annyira, hogy a középkor lovagi uralkodását döntő mértékben ez a Ghibellin-szellemiség határozta meg, szoros összefüggésben a Teuton Lovagrenddel és még inkább a Templárius Lovagrenddel, mindaddig, amíg ez utóbbi fennállt... Utána az egész ghibellin-világ összeomlott, az utolsó ghibellin-trónkövetelőt is lefejezték.*** A pápa így tehát valószínűleg kevésbé vagyonszerzési, mint inkább stratégiai megfontolásokból dönthetett a Templomos Lovagrend megszüntetése mellett (1313.)... Mert nem akart ugyan nyugat-római császár sem lenni, de éppen így nem akarta, hogy a Pápaság, a római pápa végül ‘alárendelődjék’ egy evilági hatalomnak, a templomos szellemiségben fogant összeurópai német-római (Stauf) császárságnak, illetve magának ‘a császárnak’...

Zelnik József, *a felosztatott, de nemrég újraélesztett* Templomos Lovagrend új-magyar nagymestere így írt erről a ‘TESTAMEN, Leonardo evangéliuma’ műve 48. oldalán: „***A templomos rend mögötti titkos szervezetnek (Prieuré de Sion) már kényelmetlenné vált a fékevesztett hatalmú rend*** (ti. a Templomos!), ***amely úgy kezdett működni, mint egy szupranacionális nagyvállalkozás, és félő volt, hogy elszakad attól a titkos küldetésétől, amiért létrejött. Én, mint a titkos rend (Prieuré de Sion) tizenkettedik nagymestere, (el)ismerem, de senkinek el nem mondhatom azt a döntést, hogy a felfuvalkodott és végsőkéig eladósodott Szép Fülöpöt eszközként használtuk (fel) az ügyhöz.***” - mondatja ki Leonardóval...

Szép példája mindez annak is, hogy *bizonyos mélyebb (személyi) összefüggések ismerete nélkül* nemcsak, hogy az adott történelmi korszak megértése lehetetlen, - de még a legújabb kori történések magyarázata is súlyos korlátokba ütközik... Ha kicsit visszafelé forgatjuk Zelnik idézett könyvét, úgy a 14. oldalon a következőre bukkanunk: „Nem szeretnék úgy járni, mint a polgárok a politikával. Úgy vélve, hogy legyőzték az előző hatalmi szerkezetet, nem veszik észre, hogy a metafizika ördöge már rohan is velük ugyanabba az irányba. Például a Polgár képes úgy hitetlen és ateista lenni, hogy a hatalma megőrzése érdekében hitre és vallásra szólít fel.” Nem nehéz felismernünk, hogy ‘a Polgár’ vagyis a Főpolgár nem lehet más, mint az egész, 1988. óta lezajlott magyarországi rendszerváltás kimagaslóan legfontosabb személyisége, Orbán Viktor, - akinek többek között az a felszínen rendkívül ‘hálásnak’ tűnő, de valójában rendkívül hálátlan feladat jutott, hogy *a valós nemzeti alternatívát nyújtó népvezér* (a királyfi) *helyett annak ‘alteregója’ legyen*; vagyis hogy kiváló médiumi képességei révén a hiteles alternatívát, a hőst alakíthassa, holott az igazi szerepe ‘levezető szelep’, amelyből a remény, az igazi alternatíva utolsó esélye fáradt nemzeti gőz formájában eltávozik, s marad az űr..!

De vajon miért is bánik el Zelnik ilyen ‘méltánytalanul’ Antall József szellemi, s úgy tűnik, minden más tekintetben is ‘egyetlen örökösével’, Orbán Viktorral? Mi az igazi baja vele?! Talán nem elég nemzeti, nem eléggé jobboldali? Vagy nem eléggé ‘polgár’, hogy gúnyolódik rajta vagy netán a vallásos hitét ‘kevesli’? Vagy éppen *a mindenfajta emberi hitelét igyekszik aláásni*? A valódi okok a történelmi mélységekben rejtőznek. Mindkét lovag *a saját szupranacionális lovagrendjének a világnézetét, stratégiai koncepcióját* képviseli; nem a sajátját, vagy a képviselt magyar népét..! A történelem mélységeiből íme újra előtör a két ellentétes világ-felfogás kibékíthetetlen harca, amely a képtelen, az egyszerű átlagember számára ‘értelmezhetetlen’ **Zelnik-Orbán párviadalban** ölt testet, lángol fel - nem csupán az exkluzív könyv pergamen-sárga, kemény lapjain, hanem a mindennapi politikai való világban, a ‘nemzeti stratégiai döntések’ hadszínterén is! Mert manapság újjáéled a középkori ‘lovaguralom’! Minden jelentős rendszerváltó politikusunk, de még a tudósok, művészek, írók, építészek, bankárok, sőt, már egyes főpapok is - akik valamit adnak magukra! - belépnek valamelyik ‘rendbe’, mintha csoport-képződés nélkül már nem is lenne egyenrangú ember az emberfia...

Ebben a ‘gigászok párviadalában’ Orbán Viktor, a ‘Polgári Szövetség’ elnöke képviseli a guelfhsek; - Zelnik József, a ‘Magyar Kulturális Szövetség’ elnöke pedig a staufok ‘ghibellinus’ globális nagypolitikai érdekeit. Orbán Viktor a Szent János Lovagrend (a johanniták) szellemiségét, míg Zelnik József az

újjáélesztett Templomos Lovagrend eszmeiségét hordozza magában. És apránként megvalósul a fent már részletezett templárius Európa-koncepció, amelyben már a római pápa, a katolikus egyház is alárendelődik az újjáélesztett Nyugat-Római Császárság, *a már alkotmányában se keresztény Európai Unió* nagyhatalmi, sőt, világbirodalmi érdekeinek.

Nem sokkal ezelőtt megtudhattuk, hogy *a felozlatott templomos lovagrend vagyona a Máltai Lovagrendé lett*, akik korábban ‘az ispotályosok’ (johanniták) voltak. Jim Marrs ‘A titkos uralom’ című könyvében fel is sorolta mindazokat a szervezeteket, melyek ‘a templomosok’ utódainak vallják magukat. Nincs köztük ‘templomos lovagrend’. Hacsak nem...

„Bár Jacques de Molay nagymester halála a templomosok nyílt hatalmának a végét jelentette, bizonyosnak tűnik, hogy a Rend fennmaradt és más titkos társaságokba olvadt. A mai történelemkönyvek és lexikonok majdnem kivétel nélkül azt írják a rendről, hogy a XIV. században véglegesen megszűnt. Csak-hogy nincsen igazuk (Gardner), mert a ‘Jeruzsálemi Templom Lovagi Katonai Rendje’ (a templomosok legújabb megnevezése!), amely megkülönböztetendő a később megalakult szabadkőműves templomosoktól, a mai napig is virágzik az európai kontinensen és Skóciában.” Majd Jim Marrs így folytatja: „Picknett és Prince is egyetértett ezzel: ‘A templomos lovagok hatósági elnyomatásának a sötét korszakát követően a lovagrend egy földalatti mozgalommá alakult át, és számos szervezetre még azután is jelentős hatást gyakorolt. Idővel nyilvánvalóvá vált, hogy a rózsakeresztesek és a szabadkőművesek neve alatt a templomosok - az általuk megszerzett tudással egyetemben - továbbra is fennmaradtak.”

A templomosok mögött pedig a világ egyik legrejtélyesebb titkos társasága húzódik meg, amely nem csak a politika iránt mutatott élénk érdeklődést, hanem az általánosan elfogadott vallási tanoktól is eltérő nézeteket vallott. Ez a nagyon kevésbé ismert társaság: a Sioni Rendház.

Történt ugyanis még egy kísérlet a Német-Római Birodalom feltámasztására a XIX. század vége felé. A francia szerző, Jean-Luc Chaumeil szerint *a Rennes-le-Chateau rejtély több szereplője a skót rítusú szabadkőművesség egyik szuper-titkos csoportjának tagja volt, mely (az Illuminátusokhoz hasonlóan) teozófián és gnoszticizmuson alapuló Európai Unió megteremtésén fáradozott. Ennek a társaságnak a neve ‘Hieron du Val d’Or’ (Waldorf?! - Cz. L.) volt, a célja pedig a Külskapcsolatok Tanácsáéhoz és a Trilaterális*

Bizottságéhoz hasonló: létre-hozni egy olyan világméretű, isteni renden alapuló (evilági, politikai) rendszert, „amelyben az országok csupán tartományok lennének, a vezetőik pedig csupán egy globális okkult elitkormány helytartói.” A kutatók többségében ez egy korai ‘Új Világrend’ jövőképét idézi fel. Baigent, Leigh és Lincoln úgy véli: „A XIX. század során a Sioni Rendház a szabadkőművességen és a ‘Hieron du Val d’Or’-on keresztül megpróbálta modernizált formában újjáéleszteni az egykori Német-Római Birodalmat vagyis létrehozni egy ‘teokratikus’ Európai Egyesült Államokat, amelyet a Habsburg-ház és a radikálisan megreformált katolikus egyház együttesen irányítana.” A kísérlet, úgy látszik, a XX. századi események hatására megfeneklett. (Addig is Habsburg Ottó, ‘örökös’ osztrák-magyar trónörökös, a Páneurópai Mozgalom elnöke, Jeruzsálem Királya, az egykori magyar legitimisták álom-hercege ‘Európa lézengő rittere’ marad, akinek a szél elfújta a kalapját (koronáját), s nem tud olyan méltóságteljesen futni utána, hogy ne váljék nevetségessé.) Nyilvánvaló, hogy az összeesküvések e homályos és szövevényes hálója a valóság egy olyan szintjére utal, amellyel a napi sajtó nem foglalkozik. Baigent, Leigh és Lincoln ki is jelentették: „Kétségbevonhatatlan bizonyítékok állnak rendelkezésünkre egy szervezett és egységes keretintézmény létezéséről, mely összehangoltan dolgozik a háttérben, fedőszervezeteket használ álcaként. Ezt a keretintézményt sehol nem nevezték meg nyíltan, de minden jel arra utal, hogy valójában ez a Sioni Rendház.” Eltöprengtek a Rendháznak ‘az európai ügyek sötét alvilágával’ is összefüggő rejtett tevékenységén: „*ahol átfedés van a maffia, a titkos társaságok és a különböző hírszerző ügynökségek között, ahol a befolyásos üzleti körök összefognak a Vatikánnal, ahol hatalmas összegeket költenek homályos, titkos ügyletekre, ahol a politika, a vallás, a kémkedés, a pénz hatalom és a szervezett bűnözés között húzódnó határvonalak lassan össze-mosódnak és közös zavaros érdekerületté válnak, melyben Európa keresztény-demokrata pártjai, az európai egységet célzó különféle mozgalmak, a király-párti klikkek, újfajta lovagrendek, a szabadkőműves szekták, a CIA, a Máltai Lovagrend és a Vatikán egyetlen hatalmas örvényben egyesülnek ideiglenesen valamilyen együttes cél érdekében.*” Eddig még azonban senkinek - legkevésbé a három fáradhatatlan kutatónak, Baigentnek, Leigh-nek és Lincolnnak - nem sikerült pontos fogalmat alkotni a Rendház és az azt körülvevő titkos csoportok mibenlétéről a rengeteg hamis dokumentum, ellentmondásos állítás és a teljes homályba vesző múlt miatt. „*A Sioni Rendház kezdett egyfajta hologramhoz hasonlítani, melynek a képe prizmaszerűen aszerint változott, hogy milyen irányból esett rá a fény és a tekintet* - írták 1986-ban. *Az egyik szemszögből be-folyásos, szerteágazó, hatalmas és vagyonos nemzetközi titkos társaságnak látszott, melynek tagjai a kultúrális, a politikai és a pénzügyi élet kiemelkedő alakjai. Más oldalról viszont zseniálisan kitervelt szemfényvesztésnek tűnt az egész, amelyet egy kis*

csoport talált ki valami homályos célból. Bizonyos szem-pontból talán mindkettő egyformán igaz.”

Egyes kutatók pedig bizony úgy vélik: a **Sioni Rendház** képviselheti a háttérhatalmi piramis csúcsát, és *fogékony, fiatal szabadkőműveseket hív a tagjai közé a rózsakeresztességen keresztül*, hogy azután a legtehetségesebbeket kiképezze, és a szerveződő egységes világhatalom (a világkormány) szolgálatába állítsa, s el-juttassa őket az Illuminátusok Rendje révén akár egészen a titkos háttérhatalom, a szabadkőműves rangfokozatok legmagasabbjára. Az új, kibővített **Európai Unió** pedig - akár volt eredetileg ilyen ‘templomos’ koncepció, akár nem - annak az egységes Európáról szóló elképzelésnek a pontos mása, amelyet az **Új Világrend** vezetői és a **Sioni Rendház** megálmodtak...

A további mondanivalóm megalapozása céljából újabb idézetek következnek. A ‘felvilágosult’ német Lessinget - író, polemista és esztéta (és nem filozófus!) - 1771-ben fogadta soraiba a hamburgi „Három Arany Rózsához” szabadkőműves páholy. A halála előtti évben megjelent „Az emberi nem nevelése” című művében *olyan kort jövendöl, melyben a felvilágosult ész kiszorítja a haladás ellenfelét, a vallást*. Most a híres-hírheft „Szabadkőműves párbeszédék”-ből idézek, amely egy ún. ‘tandróma’ (kiemelés tőlem - Cz. L.): „*Az egyik* (ti.: szabadkőműves) *aranyat csinálna, a másik szellemet idéz, - a harmadik ismét feltámasztaná a templomos rendet. (...) Amint, s aki megleli a Bölcsék Kövét, azon nyomban szabadkőművessé válik*. (Megjegyzésem: A szabadkőművesek létjogosultsága - legalábbis ami a személyiségfejlesztés terén élvezett és hirdetett ‘privilegiumukat’ illeti - azon áll, vagy bukik, hogy el tudják-e hitetni a világgal és kiszemeltjeikkel, hogy a világrend *az emberben belül, és körülötte* csak szabadkőműves alapokon ismerhető és teremthető meg, illetve építhető fel. Ők úgy képzelik el, és hirdetik is, hogy a bölcsesség magas foka kizárólag ‘legitim szabadkőművesként’, vagyis valamely hivatalosan elismert páholy szabályszerűen beavatott tagjaként, a rang-létra fokozatos ‘megmászása’ révén érhető el. Ebből következik, hogy *aki bölcs, az nyilvánvalóan szabadkőműves*; mely ‘magyarázat’ pedig - tautológia. ‘Privát vakolók’ (szabadkőművesek) nem létezhetnek - csak ‘valódiak’, vagy csalók. Ez a gondolkodási csököttség, önigazolási görcs jellemzi Lessing idézett gondolatát is. Valójában az igazság az, hogy *a bölcsesség Isten ajándéka*, ami magányban is megszerezhető, sőt, *a magányos gondolkodás, elmélkedés katalizálja az Istenre való rátalálást, s megkönnyíti az Istennel folytatott párbeszédet is*; szemben ama nemkívánatos állapottal, amikor az ember mások befolyása alá kerül, esetleg már ‘eskü terhe’ alatt... Arra már gondolni sem merek, hogy Lessing szavai egyfajta ‘önfel-és bejelentési kötelezettséget is

takarhatnak, miszerint ha valaki ‘önhibáján kívül’ vagyis anélkül, hogy szabályszerűen bejelentett, regisztrált szabadkőműves lenne, véletlenül felleli a „Bölcsök Kövét”, tehát mintegy ‘spontán megvilágosul’, illetve ‘bölcse’ lesz, akkor köteles bejelentést tenni önmaga ellen a legközelebbi illetékes szabadkőműves páholyban, hogy haladéktalanul felvehessék őt, nehogy ‘illegális bölcse’ válhasson belőle a hivatalos szervek tudta nélkül. Ha viszont az ember bölcse válhat *a szabadkőműves tagság nélkül is*, akkor meg miért kellene belépnie? A Lessing ‘szabadkőműves alapvetése’ tehát valóban ‘véresen komoly’ létjogosultsági kérdés, amely semmiképpen nem kerülhető meg.) *Voltak hajdan templomos lovagok, amint aranycsinálók, szellemidézők is léteztek. (...) A szabadkőművesek a titkaikat akkor sem vehetik ajkukra, ha kívánnák. Ámde a titok tisztán kifejezhető, mert csak bizonyos helyzetekben s országokban kellett elrejtetni, a rosszhiszemtől óvni, részben félelemből, részben óvatosságból. (...) Vegyük először is a szabadkőművesek és a templomos lovagok kapcsolatát. Az nagyon is lehetséges, hogy valaha szükséges és kívánatos volt hallgatni róla. Most azonban ártalmas lenne tagadni kapcsolatukat. Jobban tennénk, hogyha fennhangon elismernénk és megállapítanánk, hogy mikor voltak a templomos lovagok koruk szabadkőművesei. (!!!) (...) Hogy juthatott volna ilyen különtség eszükbe: feltámasztani a templomos rendet? Az idő, amikor a templomosok szabadkőművesek voltak, eljárt. Európa mindenestre túl van rajta (sic!!!), nincs szükség különösebb segítségre. Mit akarnak? (Lessing itt túl jóhiszemű és naív, de mindenestre nem túlságosan előre látó. Mivé is lettek kora - legalábbis az ő gondolataiban - *idealizált szabadkőművesei?!)*”*

Mint a Lessing-idézetekből is kiderül; - a templomosok és a szabadkőművesek történelmi kapcsolatához nem férhet kétség. Lessing azonban nem láthatta előre minden tekintetben pontosan a jövőt. Lehet, hogy a templomosok beleolvadtak a legkülönbözőbb titkos társaságokba, szabadkőműves páholyokba a Rend közép-kori erőszakos felszámolása után, de az is lehet, hogy nem. Lehetséges, hogy még ma is ‘*a templomosok titkos háttér-rendje*’, a *Prieuré de Sion* a minden titkok tudója, kigondolója, és olyan központja, amely minden titkos társaság aktivitását egységesen szervezi és irányítja, esetleg anélkül, hogy ez a fajta ‘összehangolás’ bárkinek is feltűnne -, akár kívül van *a renden*, akár belül. A jelek arra utalnak, hogy létezik ilyen *finom koordináció*; - akár a templomosok kései utódai végzik, akár mások. Van azonban egy ‘ügydöntő’ szempont, amely olymértékben előnyt jelent minden más megfontolással szemben, hogy a kihasználásának elmulasztása - *persze szabadkőműves szemszögből* - már nemcsak ‘bűn’, de kifejezetten ‘hiba’ is

lenne... Arról van szó nevezetesen, hogy soha vissza nem térő lehetőségként kínálkozik ***a templomos lovagrend szupertitkos feltámasztása*** a be nem avatott, ‘profán-civil’ világ tökéletes és végső megtévesztésére, amennyiben belátjuk, kik ellen is irányul *a titkok exkluzivitása*... Ha belegondolunk, megérthetjük, hogy az ősi kezdetektől fogva ***ugyanarról a titok-rendszerről*** beszélünk, amely a bibliai genezisztörténet legfőbb dilemmája: *Káin, vagy Ábel áldozata kedvesebb-e Isten előtt*; és ha Ábelé, akkor mégis mit tegyen-tehet Káin, hogy ‘legyőzze őt’, és ha már agyonütötte, akkor hogyan tegyen úgy, mint ahogy az összes leszármazottai ártatlanok lennének a kevélység eredendő bűnében - Ádámtól Voltaire-en, illetve a Nagy Francia Forradalomtól a Nagy Októberin át egészen napjainkig, amikor is már a tényleges ‘világuralom’ megszerzése a tét? A szabadkőművesség ‘lejáratta’ magát; mint szóösszetétel, és mint *a nemzeteket egymástól szétválasztó* (nemzeti forradalmak, szabadságharcok, nemzetállam, a nemzeti kultúra megőrzése, stb.) vagy mint később *a nemzeteket integráló* (világszabadság, testvériség, integráció, jóléti állam, szociáldemokrácia, szolidaritás, szociális piacgazdaság, stb.) eszme egyaránt. Magyarán mondva: sem a nemzeti, sem a nemzetekfeletti ‘megoldások’ nem bizonyultak üdvözítőnek; a Föld nevű bolygó ügyei egyre rosszabbul állnak - *soha nem volt még a népek életminőségbeli és politikai megosztottsága annyira tragikus; helyrehozhatatlannak, kiegyenlíthetetlennek látszó, mint napjainkban*... Mindazok a ‘nemes eszmék’, amelyek az ember ‘felvilágosodásában’, az Istentől való kevély elrugaskodásában gyökereztek, hogy megteremtsék az Ég és a Föld paradicsomi egységét *hit és Isten nélkül* - kivétel nélkül csődöt mondtak, ma már senki nem hisz bennük. A ***‘világhatalmi status quo-t’*** kizárólag a mesterségesen, az immár végletekig szított *paranoiás világgrettegés* tartja látszólag szilárdan, - az emberek egzisztenciális félelmükben, már-már tömegpszichózisban tesznek csak ‘úgy’, mintha elhinnék a hatalom megújuló, de tanácstalan-fantáziátlan szemfény-vesztő hazugságait. Tombol az erőszak, a bizalmatlanság, a bűn és a hitetlenség. Az emberek ma már minden mögött titkos összefonódásokat és összeesküvéseket sejtnek, és egyáltalán nem járnak messze az igazságtól. Noha a Sátán még soha nem állt ilyen közel *‘a végső győzelméhez’*, valójában a végső vereségéhez került igen közel. Kétségbeesetten próbálja *egy elvetemült, utolsó gigászi erőfeszítéssel magához édesgetni, láncolni a lelkeket*, azonban a túlnyomó többség ‘a lelke leg-mélyén’ már csak Krisztust, s a második, győzedelmes eljövételét reméli. ***Nem a templomosok kora járt így hát le, hanem a mindenfajta - szabadkőműves vagy nem szabadkőműves - gátlástalan hazudozóké!*** A minden szervezkedés mögött összeesküvést gyanító emberek számára *a szabadkőművesség puszta említése is ‘vörös posztó’*. Az emberek idegenkednek és ösztönösen félnek a szabadkőműves világállam ‘hírétől’; - minél inkább hallgat róla a világ-multimédia, annál nyilván-valóbbnak érzik, látják a létezését. Az emberek nem felejtenek, és már réges-rég megértették,

hogy az Istent kirekesztő „Szabadság, egyenlőség, testvériség!” jelszó csak üres fecsegés, hazug mákony, és éppen ennek a pogány csalásnak, tartalmatlan szófacsarásnak a következménye, hogy mostanra ide jutottunk. A nagy októberi forradalom éppen úgy öncélú vérontásba torkollott, miként a nagy francia; és ‘a megvalósult szocializmus’ éppen úgy holtvágánynak bizonyult, mint korábban ‘a nemzeti’. Mint ahogy’ az önmagában paradox ‘békeharc’ sem szűnt meg mind a mai napig, csupán ugyanazok keresztelték át például a ‘terrorizmus-ellenes’ koalíció valódi céljainak elleplezésére - a ‘végtelen igazság’ vagy ‘tartós szabadság’ hadműveleti fedőnévre.

A szabadkőműves világállam - ahogyan ma már *a háztetőkről suttogva hirdeti mindenki!* - szervezése ‘az emberiség jólétének végső megvalósítása céljából’ nem jó előjel, nem lelkesítő idea, sokkal inkább: **nagyon rossz ómen.** Nevezzék bár privatizációnak, integrációnak, globalizációnak vagy bármi más ‘ációnak’, - a szerencsétlen sokmilliárdnyi kamatrabszolga mind azt fogja róla gondolni: *ez egy újabb barba-trükk, egy újabb duplafenekű hasbaakasztás a nincstelen milliók folytatólagos kisémmizésére, vagyis egy újabb szabadkőműves összeesküvés...!* *A hatalmi status quo fenntartására, a globális világállam zavartalanul tovább-szervezésére egyetlen megoldásként csak a templomos lovagrend újjáélesztése kínálkozik, vagyis ha a hiszevény emberiséggel sikerül elfogadtatni, hogy ami történik, az egyáltalán nem valami rejtélyes és rettenetes szabadkőműves eskü realizálására, ‘a testvérek kirekesztő viláгурalmának megvalósításáért’ zajlik, hanem a katolikus egyház, Isten egyetértésével, beleegyezésével a földi Menny-ország megteremtéséért. Vagyis hát: a világállam instruktorai, komisszárjai és ügynökei nem szabadkőművesek, hanem valójában Krisztus Katonái, akik az Egyház, a Római Pápa fennhatósága alatt tevékenykednek, s a Szent Grál felkent, igazi lovagjai! Ez az egyetlen megoldás, amivel ‘kihúzható a katolikus egyház méregfoga’, megszüntethető a kiközösítés fenyegető veszélye... Hogyha feléled az egykori legendás templomos lovagrend; - minden szabadkőműves be is sorakozhat ‘a rendes lovagok’ közé, s már el is hitethető a keresztényekkel: a szabadkőművesek nem is léteznek, világraszóló hiedelem, blöff volt az egész.*

Napjainkban pontosan a fenti forgatókönyv érvényesül. Amilyen ütemben tűnik el, oldódik fel ‘az általános semmiben’ *a hagyományos értelemben vett szabad-kőművesség*, - olyan ütemben szaporodnak el a mindenfajta, azelőtt ismeretlen, azonosíthatatlan szellemiségű ‘lovagrendek’, amelyek valódi célja, hogy egyrészt összegyűjtsék, ellenőrzésük alatt tartsák a civil társadalom egy-egy meghatározott szegmensét és annak információ-áramlását; másrészt, hogy meg is osszák a civil társadalmat, hogy annak erői ne tudjanak összefogni, hanem megmaradjanak laza, atomizált dezorganizáltságban és

dezinformáltságban. Tekintve, hogy lassanként általánosan kötelező előírássá vált, hogy *aki magasabb rangú, elismert vezetője kíván lenni a társadalomnak, bármelyik fontos részterületen, annak magától értetődően be kell lépnie valamely 'regisztrált lovagrendbe'*; ellenkező esetben éppúgy 'megbízhatatlannak' bélyegzik, mint a szocializmusban az 'ingadozókat', akik húzódoztak azt állampártba való belépéstől (vagyis a 'nyílt színvallástól'), - a leírt szisztémával tökéletesen ellenőrizhető a társadalom, illetve az értelmiség teljes keresztmetszete; a kevés másként gondolkodó pedig előbb-utóbb 'belátja', hogy tévedett s 'rossz úton' jár vagy szélsőséges esetben kirekesztődik, éhen hal. „*Sic transit gloria mundi!*” - mondhatnánk oly szellemesen, ha nem 'a bőrünkre'

menne ki a játék, de hát arra megy. Mindenesetre: így múlik el a szabadkőműves világ dicsősége és jön el vele egyidejűleg *egy új-templomos lovagkor*; azaz nincs új a nap alatt, illetve *semmi sem vész el, csak átalakul...*

Az összes szabadkőművesekből így lesznek *szolid templomos lovagok*, és nagy vallásos buzgalmukban legott ellepik a katolikus egyházat; megreformálják, hogy alkalmassá tegyék *egy ökumenikus egyen-vallás 'befogadó központi'* szerepére, amely egyrészt minden egyistenhitet magába olvaszt majd, *az iszlám kivételével* - másrészt előkészíti egy új-ghibellinus német-római császár pápai trónfoglalását...

Korunkat a New Age (a sátánizmus és az Antikrisztus) korának is nevezhetjük, amelyet az ókor és a középkor okkult legmélyéről felfakadó gnosztikus szellemi áramlatok, források táplálnak. Ki-ki eldöntheti, mit hisz inkább: *a sumér genezis máig ható őstlegendáját, a gnosztikus (egyiptomi, esszénus, katar, templomos vagy szabadkőműves) világnézetet, a kereszténység (Krisztus) tanítását és élet-filozófiáját vagy a 'tudományos-technikai-fogyasztói', liberális-szofista világ-képet, mely utóbbi kizárólag az evilági, anyagi élvezetek habzsolását célozza!*

Ami a dologban a legkülönösebb, az a következő. Az Új Világrend - nyugodtan állíthatjuk - a legképtelenebbnek tűnő, váratlan és meglepő kiszivárogtatásokkal kezdődik... Gondoljunk végig a következőket! Az egységes Világállam gyorsított ütemű felépítését már nem tagadja senki - a 'világállam' csendben, észrevétlenül a 'globalizáció' kifejezés szinonimája lett. A Világállamot és az előírt Új Világ-rendet *a pánikszerű, kollektív 'terrorizmusellenes rettegés'* tartja egyben és építi fel; mintha csak a hatalom végső koncentrációja lenne az egyetlen megoldás egy harmadik világháború, a világforradalom vagy az ökológiai katasztrófa tervszerű megelőzésére és kivédésére! Miközben a 'világkormány' úgyszólván a lehetséges valamennyi

politikai, gazdasági, pénzügyi, hadászati, tudományos és kulturális eseményt előre kiszámítottan, aprólékosan megtervezi és a véletlen kiiktatásával teljes részletességgel elrendezi; aközben a világ szemmel láthatóan egy expressz-vonat sebességével rohan saját 'kiszámíthatatlan' balvégzete felé, amelyet immár szinte minden értelmes ember tisztán lát, kivéve a döntési helyzetben lévő vezető politikusokat. A tudomány és a technika *mára már minden lényeges folyamatot matematizált, algoritmizált és digitalizált* - mégis, az emberi civilizáció és a világ mintha két, külön (kényszer)pályát járna be, amely pályák párhuzamosokként a végtelenbe tartanak, a találkozás vagy az átfedés leghalványabb esélye nélkül...

A legfontosabbnak ítéltető kérdésekről - *például, hogy mit keresnek a Földön a repülő csészealjok és kik is ezek az ufonauták?* - a tudomány és a világkormány egyformán hallgat; a legfőbb érvük, hogy az új ismeretek kétélűek, veszélyesek, 'kockázatos' lenne kihirdetni azokat. Az ember egyszerű józan ésszel is felteszi magának a kérdést: ***mármost ellenünk, vagy velünk vannak-e ezek?!*** Amikor az egyszeri 'honpolgár' végre megérti, hogy a nemzeti elitje busás jutalékért eladta a hazát 'a globalizátoroknak' - joggal merül fel benne egy legújabb gyanú: *hátha a Világkormány pedig az egész Földet adta el a betolakodóknak?!* A fokozódó ki-szívárogtatással egyenes arányban, hatványozottan növekszik az elhallgatott leg-újabb titkok mennyisége. Lassanként már fizikailag is reménytelenné válik, hogy egyszer a Föld értelmes lakosságának a többsége egyidejűleg tisztában lehessen a teljes igazsággal: *milyen világban, milyen célokért és miért is él, úgy, ahogy?!* A gomba módra szaporodó titkos társaságoknak és a vadonatúj lovagrendeknek (pl. 'Szent Lázár' Lovagrend?) már a nevét sem lehet megjegyezni - annyi van! -; nem lehet sehonnan sem kideríteni, melyik legitim és autentikus, s melyik nem. Senki nem tudhatja, melyiknek valójában mi az elérendő célja; azon túl, hogy a nemzeti és/vagy a globális világhatalom megszerzésére tör. Az elit társaságok, klubok (pl. Lions vagy Rotary) tagságában óriási az átfedés (a többség 3-4 társaságnak tagja egyszerre), - miközben mindenki látja: aki 'sehová' sem tartozik, annak az ország vagy a világ dolgaiba semmi beleszólása nincs, és örülhet, ha egyáltalán megél...

Ki tudja, melyiküknél található a Bölcsek Köve? *A Templomosoknál*, a szabadkőműveseknél? *A Rózsakereszteseknél?* *A teozófusoknál*, a szcientológiai egyház tagjainál? *Ki őrzi a Szent Grál, a Szent Vér, a Szent Sír s a Jeruzsálemi Templom titkait, a Prieuré de Sion?* *A Cion Bölcsei, a Szövetség Fiai* vagy a *Hiúz Szemei?* Melyik okkult társaság a világhatalom legbelső centruma: a Hieron du Val d'Or, *a Lucis Trust*, a Golden Dawn, a Thule Társaság, a P2 vagy *a Halálfejes Rend?!* Kik a legesélyesebbek a világhatalomra: az Angol Nagypáholy, a Grand Orient, a Fábíanus Szocialisták vagy a rejtőzködő

Illuminátusok? A szabadkőműves világ-állam legbelső magva nemzetekből vagy páholyokból áll?

Mind gyakrabban tűnik úgy, hogy végleg beszakadt a part *múlt és jövő* között... A háttérhatalom burjánzó családfájának felső ágai már a csillagos eget verdesik. A színjáték azonban hamarosan véget ér...

Lucifer lábai alatt

„A szabadkőművesség egy ezerfelé szétágazó titkos szervezet, mely a világot oly alapelvek szerint kívánja kormányozni, melyek Isten tekintélyét és a Szentírás ki-nyilatkoztatásait figyelmen kívül hagyják. A katolikus egyház sajátos és speciális küldetése éppen abban áll, hogy az Isten által kinyilatkoztatott tanításokat teljes gazdagságában befogadja és romlatlan tisztaságban megőrizze, s mindezeket az emberiség megmentésére tanítsa - ezért a szabadkőművesek ellene bontakoztatják ki a legnagyobb hajsztát és ellene irányítják a legádázabb támadásaikat.”

„De a szabadkőművesség a polgári társadalmat is szétrombolja, hiszen alapelveik ellentmondanak a természet törvényeinek (mint például: a véletlen szerepének, a természetes kiválasztódásnak, stb.) és aláássák ‘a tisztesség és az igazságosság alapjait’. Az a követelés, hogy az államot a vallástól teljesen elidegenítse és a köz hivatalait úgy kormányozza mintha Isten nem létezne, *egy példátlan vakmerőség!* Mert éppen úgy, mint minden ember (az állam is, az állam és a közhivatalok tiszt-viselői is, a szabadkőművesek is, - sőt a szabadkőműves világállam komisszárjai is!) köteles *„Istent tisztelni és Neki kegyes hálával adózni, mivel Neki köszönheti az életet és a földi javakat, a népek és a társadalmak számára is fennáll az ehhez hasonló feladat”* (XIII. Leó pápa, Enzyklika Humanum genus, 1884. április 20.).

XIII. Leó tanítását a Hittani Kongregáció egy 1983. november 26-i nyilatkozata is megerősíti: „A szabadkőműves egyesülésekkel kapcsolatos egyházi ítélet ezután is változatlan, mert annak alapelvei az egyház tanításával összeegyeztethetetlenek és az egyház tiltja az ilyen szervezetekbe való belépést. *Azok a katolikusok, akik a szabadkőműves mozgalomhoz tartoznak, a halálos bűn állapotában vannak és ezért nem részesülhetnek a szentáldozásban.*”

A szabadkőművesség ma ‘*a halál kultúráját*’ hirdeti, mivel a fogamzástól, az abortusz és az eutanázia mellett száll síkra. A családok szétzilálásához is hozzájárul. A szabadkőműves Pierre Simon írta 1979-ben: „*Az én igazi létem már nem a testé, hanem a szabadkőműves páholyomé. Az életem többé már nem az Isten ajándéka, hanem anyag, mely önmagát hordozza. Elveszíti abszolút szellemét, amelyet a Teremtés Könyvében magáénak mondhatott.*” Tehát már tetszőlegesen lehet vele bármit csinálni. ‘A szexualitást és a szaporodást külön kell választani, és ugyanígy a szaporodást és a szülői mivoltot. A családról alkotott elképzelést is teljesen át kell alakítani.’ Hasonló alapelvek a

mozgatórugói jelenleg számos más szervezetnek, melyek ugyan nyíltan sosem csatlakoztak a szabadkőművességhez, de ugyanilyen szellemben működnek. Ezért mondhatta II. János Pál pápa 1993. augusztus 4-én Denver-ben (USA) a következőket: ***„Az élet elleni fenyegetések nem gyengülnek. Ellenkezőleg, óriási méreteket öltenek... Itt tudományosan és rendszeresen tervezett fenyegetésekről van szó.”***

Felhasznált irodalom:

Jim Marrs: A titkos uralom

David V. Barrett: Titkos társaságok

Baigent, Leigh és Lincoln: Szent Vér, Szent Grál

Zelnik József: TESTAMEN, Leonardo evangéliuma

Dr. Drábik János: Uzsoracivilizáció I. és II.

Vác, 2004. június 3.

Czike László

["Festő" fn. dosszié](#) | [1979](#) | [1980](#) | [1981](#) | [1982](#) | [1983](#) | [1984](#) | [1985](#) | [1986](#) | [1987](#) | [1988](#)

BELÜGYMINISZTERIUM
III/III-6-a alosztály

SZIGORÚAN TITKOS!

Adta: "Firkász" fn. tmb.
Vette: [Molnár József](#) r. hdgy.
Idő: 1988. február 11.
Hely: nyilvános szórakozó

Tárgy: Galántai György, Klaniczay Gábor

J E L E N T É S
Budapest, [1988. február 12](#)-én

Jelentem, hogy 1988. február 11-én, nyilvános szórakozóhelyen találkozót hajtottam végre "Firkász" fn. tmb-vel, aki szóban az alábbiakat jelentette:

Az elmúlt napokban többször találkozott ismerősöm Galántai Györggyel, annak Frankel Leó utcai lakásán.

Beszélgetésünk közben ismét szóba került Demszky Gábor, akiről - barátom megítélése szerint - Galántai sok bizalmas információt tud.

Erre utal az a körülmény is, hogy Galántai ismét szeretné kölcsön kérni Demszky perőcsényi házát, mivel ott nagyon jól érezték magukat.

Galántai elmondta, hogy felesége hosszabb időtartamú alkotói szabadságot kapott, így közösen vehetnek részt a korábbi beszélgetésük során említett egy éves NSZK-beli ösztöndíjon.

Barátom elképzelhetőnek tartja, hogy Galántai az ösztöndíj idejét arra akarja felhasználni, hogy bizonyos fokú egzisztenciát teremtsen a maga számára az NSZK-ban, és az év leteltével kérje a letelepedési engedélyt.

Galántai megemlítette barátomnak, hogy szükség esetén rendelkezik sokszorosítási lehetőséggel. Van egy helye, ahol korábban bármit megcsináltak a számára, az utóbbi időben azonban csak "veszélytelen" dolgokat hajlandók másolni.

Ismerősöm ellátogatott Klaniczay Gáborhoz is, aki segítséget nyújt számára szakdolgozatának elkészítéséhez.

A lakásban körülnézve megállapította, hogy újabb szamizdat kiadványok nincsenek, a régiek kifogyóban vannak.

Felfigyelt arra, hogy a lakásban található egy "Comodore" típusú számítógép. Érdeklődésére Klaniczay elmondta, hogy külföldről hozta magával, elsősorban saját munkája megkönnyítése céljából. Kérkedett azzal, hogy a berendezés szövegszerkesztésre is alkalmas.

A számítógép biztonsága érdekében az egyik szobát leválasztotta és zárhatóvá tette, nehogy a gyerekek hozzányúljanak.

Megjegyzés:

A tmb. elkészítette Klaniczay lakásának vázlatos rajzát, melyet a találkozótól átadott részünkre.

Értékelés:

"Firkász" jelentése helyi értékű operatív információkat tartalmaz.
A célszemélyekkel folytatott beszélgetések során egyre több, bizalmas jellegű információt tárnak fel előtte.

Intézkedés:

A keletkezett információkat hasznosítjuk a "Festő" és a "Hindu" fn. bizalmas nyomozásokban.

Feladat:

A tmb. Zelnik József révén szerezzen adatokat az 1988. február 26-án a "Selyemgombolyítóban" megrendezésre kerülő üléssel kapcsolatban, melynek célja a "Demokrata Fórum" előkészítése.

Molnár József r. hdgy.

Nytsz: 6/3-120/1988.

Készült: 3 pld-ban

Kapja: 1. pld "M" do.

2. pld "Hindu" do.

3. pld "Festő" do.

[[az olvasó / kutató figyelmébe](#)]

["Festő" fn. dosszié](#) | [1979](#) | [1980](#) | [1981](#) | [1982](#) | [1983](#) | [1984](#) | [1985](#) | [1986](#) | [1987](#) | [1988](#)

[Galántai • Artpool](#)

A templomépítő lovag-keresztje

Gondolat-váltások Zelnik Józseffel

Templomépítők címmel a Duna Televízió négy filmet játszik (a rendező: *Szirti László*); köztük azt a történelmi múltba a XIII. századba visszatekintő dokumentumértékűt is, amely a mostani hármashatárhegyi vitorlázó repülőtér mellett, a honfoglalás korában álló Gercse falu kőtemplomának beszédes köveit szólatatja meg a hagyomány és a művészet nyelvén. A kövek hallgatása évszázadok nemzedékeinek imádsága itt; 1243-tól írásos emlékek említik az Úr-hajlékot. 250 esztendővel ezelőtt a szentély romba dőlt; az Árpád-kor szent emléke. 1996-ban főnixként újratámadt.

A templomépítő: *Zelnik József*, volt ferences diák, a Magyar Kulturális Szövetség elnöke, szerkesztőbizottságunk tagja, író, néprajzkutató, nemrégiben megkapta a Templomos Lovagrend Nagykeresztjét. Az oklevélben többek közt ez áll: Marcellus A. Cristofani della Magione Úr Isten legirgalmasabb kegyelméből Krisztus Szegény Lovagjainak mestere, a Templomos Lovagok vezetője Zelnik József úrnak, valamint az e sorokat olvasóknak üdvözlését küldi. Az üdvözlés méltatással folytatódik, majd áldás-kívánással. A latin szöveg stílusa a régi hagyományt követi, de az 1979-ben újjáalakult *II. János Pál* pápa által megerősített rend kötelékében, amely először a XII. században alakult nyolc francia nemes elhatározásából *Hugues de Payns* vezetésével; elhatározták, hogy élethivatásukat a szentföldi zarándokok védelmére szentelik. *II. Balduin* jeruzsálemi király Salamon temploma mellett házat ajándékozott nekik, innen ismert a nép ajkán született elnevezés: Krisztus és Salamon templomának szegény lovagjai. Rendi szabályzatuk kidolgozásában Szent Bernát (Clarvaux-i) segítségükre sietett, a regulát a Troyes-i zsinat 1128-ban jóvá hagyta. Szigorú törvények írták elő a lovagok életmódját: kötelezték őket, hogy a harcok során egy lovagnak akár három ellenféllel is föl kell vennie a küzdelmet. Vagy győznek vagy vértanúként elesnek. Tulajdonuk nem volt, a szegénység szellemében gondozták lovaikat, kerülték a díszet, s amint Bernát követelte: sem élet, sem halál el ne válassza őket Krisztus szeretetétől. A történelem később kegyetlenül bánt el velük. Magyarországon először a XII. század közepe táján telepedtek meg, Csurgón. De rendházat építettek Esztergomban, Budán, Székesfehérvárott, Pozsonyban és Győrött.

A huszonegy éve újjáalakult rend legmagasabb kitüntetését miért kapta?

- Templomépítő munkámért. Olyan kitüntetés ez, melyet keveseknek adnak. A magyar állampolgárok közül eddig én kaptam meg. Európában legfeljebb tizenketten. Nem dicsekvésemből mondom ezt, hiszen minden földi díjazás: hiúság. Én pedig pontosan értem a rend jelmondatát: Nem nekünk, Uram, nem nekünk, hanem a Te nevednek legyen dicsőség. Amit úgy értelmezem, hogy amelyik rendnek ez áll

az életprogramjában, ha kitüntet valakit, az Isten dicsőségének szól, s az értékek rendjét követi. Ezzel a benső örömmel fogadtam a külsejével is sokat mondó érdemkeresztet. Azt hiszem, nem csupán a gercsei templomot újraépítő buzgalomnak, erőfeszítésnek jutalma ez, hanem magyarságunkra vetett figyelem is, hiszen Magione úr és a rendi magisztrátus pontosan tudja, hogy a hazai elődök 1241-ben IV. Béla katonáihoz csatlakoztak, és ők mentették meg a király életét.

A templomosok történetét több titok övezi. Mi az igazság?

- Isten tudja. A véleményem: az európai történelemnek aligha van rejtélyesebb fejezete. Históriajuk megosztja az európai kultúrát. A Templomos Lovagrend három fontos vállalkozással fonódott össze: a földműveléssel, a kereskedelemmel és a szakrális építészettel. Ezekhez Szent Bernát adott éltető tüzet; hatására a társadalmi életben a templomosok kenyeret adtak az embereknek, védték őket, a templomok építésével pedig a szellem fejlődését biztosították, amely minden időben a legelső követelmény. *Raoul Glabert*, a dijoni (francia) Szent Benignus apátság szerzetese írja: Az ezredfordulót követő harmadik esztendő kezdetén a kereszténység egész területén hozzáálltak a templomok felújításához. Mintha a világ leporolta volna kopott öltözékét, hogy mindenütt új templomainak fehér ruháját öltse magára. A templomosokkal ez a munka (eszmei megújulás) csak folytatódott. Bernát pedig kettéválasztotta a militia (katonaság) és a malitia (gonoszság) fogalmát. Ez utóbbi gondolat jegyében válnak szét a történések a templomosok történetében is, úgy vélem. 1118-ban a lovagok elhatározzák, hogy a zarándokok és a Szentsír szolgálatára őrző-védő hivatást vállalnak. A legenda szerint Jeruzsálemben a Salamon templom alatt régészkedni kezdtek. Erről nincs dokumentum, az viszont valóság, hogy Európában a kezük nyomán eddig nem látott fejlődés indult: egész sor gótikus katedrális építettek, fények és arányok (a tudás?) szimbólumait, megteremtik az európai gazdaság erkölcsi struktúráját, feltalálják a csekket, de kamatot sem szednek, csupán minimális pénzkezelési költséget kérnek, ami tisztességes. Lehet, hogy ez lett a vesztük? *Szép Fülöp* francia király 1307. május 13-án *Jacques de Molay* nagymestert és a három vezetőt elfogatta, a templomosok százait börtönbe vettette. A nagymestert és társát máglyán megégették. Az a véleményem, hogy az 1312-ben történt rendi feloszlattal Európa egy másik utat választott. Történetük különös mozzanatára eddig nem figyeltek: az európai történelemben az ő idejünkben fogalmazódott meg először a népi-urbánus vita, vagy nevezzük konzervatív-liberális összecsapásnak. Szent Bernát és *Petrus Abelardus*, a filozófus folytonos párbeszéde erre utal.

Hallottam olyan ellenvetést, hogy a templomosok a szabadkőművesek egyik szektája.

- A világban ma több zavaros eszmeiségű szervezet veszi fel a templomos jelzőt. A Szentatya által megerősített Lovagrend az egyetlen hiteles, amit egyszer s mindenkorra tudomásul kell venni, hiszen ez a szervezet a kezdetektől máig Szent Bernát szelleméből táplálkozik, életének középpontjában Krisztus és a Szent Szűz áll.

Tóth Sándor

Megjelent: Az Új Ember katolikus hetilapban, 2001. január 21.

